

Chceme ukázat všem, že Jihlava je nejen dobrým místem pro život

Rozhovor s Markem Hovorkou, ředitelem MFDF Ji.hlava

Festival dokumentů se letos v Jihlavě uskuteční již po jednadřicáté. Na který z minulých ročníků vzpomínáš nejraději?

Těžko můžu jmenovat jeden ročník, každý je jedinečný. Výjimečnost ji.hlavského festivalu spočívá v tom, že objevuje nové filmy i režiséry. Díky tomu překvapuje i nás, nejen diváky.

Festival navíc není místem pro setkání jen s filmaři, ale i se spisovateli, hudebníky či vědci. Nezapomenutelné bylo v minulém roce třeba setkání s americkým psychologem Philipem Zimbardem, který celý život zkoumá dobro i zlo v nás.

Co ti ještě utkvělo v paměti z loňského, jubilejního 20. ročníku?

Moc mě potěšilo, jak dobře byla přijatá naše výstava k 20. výročí festivalu a další program na Masarykově náměstí.

bylo?

Těší mě, že dosavadní historie festivalu ukazuje přirozenou kontinuitu. Ji.hlava se postupně rozrůstá, a stále hledá způsoby, jakými by mohla být ještě více prospěšná dokumentárnímu filmu, filmařům, divákům, či městu Jihlava.

Co festival přináší městu?

Snažíme se, aby byl festival dobrou reklamou pro město, potažmo celý kraj, a to jak v celé zemi, tak i v zahraničí. Vždy mě překvapí, kde všude náš festival znají.

Mezi filmaři se o Ji.hlavě ví doslova po celém světě. Každý z těch, které jsem potkal během svých zahraničních cest, má svůj způsob vyslovení názvu města. Byli bychom také rádi, aby se náš festival stal jedním z důvodů, proč se mladí lidé po studiích vrací do Jihlavy.

Chceme ukázat, že Jihlava je dob-

si o nich něco přečíst.

CDF pořádá také speciální programy pro studenty středních škol i pro veřejnost. Ale na Jihlavě i Ji.hlavě - městu i festivalu - je úžasné, že má stále mnoho před sebou. Pořád je kam se rozvíjet.

Jaký bude jihlavský festival za dalších dvacet let?

Festival Ji.hlava se stal unikátním místem, kde se intenzivně setkávají tisíce diváků a filmařů. Moc si přeji, aby tomu tak bylo i za deset, dvacet let.

Pamatuji si, jak se v době, kdy se řešila rekonstrukce jihlavských kin, vrátili jihlavští radní z návštěvy holandského města Purmerend. Zjistili tam, že mají sice všechny kinosály technicky perfektní, ale bohužel zejí prázdnotou. Lidé z nich odešli, a už se nevrátili.

Nám stále přijde jako samozřejmost, že lidé chodí do kina na náročnější filmy, hrají divadlo, nebo třeba jezdí na festivaly. Přitom je to hodnota, kterou je třeba podporovat a rozvíjet. Zkušenost z Purmerendu ukazuje, že vrátit diváky do kin či divadel je hodně těžké, a navíc drahé.

A jaké výzvy stojí před festivalem v nejbližších letech?

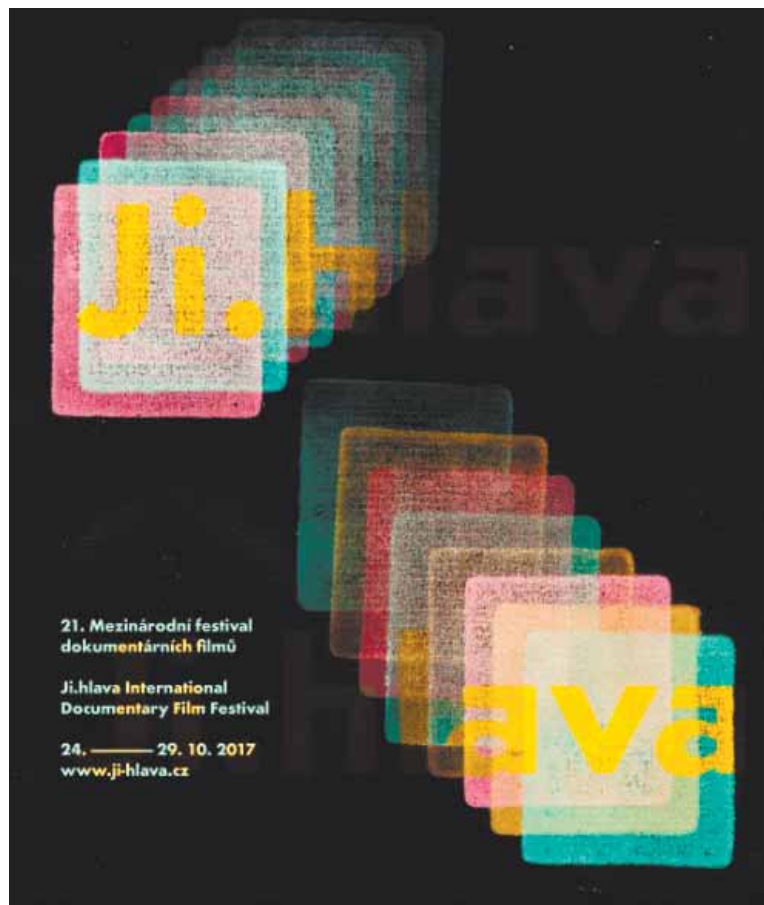
V tuto chvíli nás v rozvoji blokuje nedostatek ubytovacích kapacit téměř ve všech typech ubytování: internáty, ubytovny, penziony i hotely. Pokud by chtěl někdo s festivalem spolupracovat a nabídnout ubytování - třeba již v tomto roce, ať se nám určitě ozve.

Už třetím rokem totiž ubytováváme několik set festivalových hostů v Třebí, a poskytujeme jim, ve spolupráci s městem, kyvadlovou dopravu do Jihlavy a zpět. Stále hledáme partnery - firmy, jednotlivce i instituce, kteří vidí smysl toho, co děláme, a chtějí jej s námi rozvíjet.

Rádi bychom udělali z Ji.hlavy ještě výraznější událost. Máme vizi i tým, který ji dokáže realizovat. Město i kraj jsou ideálním místem. O České republice se často mluví jako o zemi vhodných pro start-upy.

Ríká se, že máme originální myšlení a dokážeme vdechnout život novým nápadům, ale už je neumíme posunout a rozvíjet dál. Věřím, že co se festivalu týče, se nám toto daří měnit. Ji.hlava má totiž velký potenciál neustále rozvíjet svůj unikátní koncept.

-tz-

Velmi pozitivní reakce byly i na speciální programovou sekci, ve které se každý ročník festivalu připomněl jedním filmem. Diváci byli nadšení!

Ukázalo se, že každý z nich si v této kolekci našel svůj film. Podobně i soutěž o nejlepší snímek v historii festivalu ukázala, jak každému z diváků utkvěly v hlavě úplně jiné filmy. Jsem rád, že festival není pro diváky o jednom dvou filmech, ale že funguje právě ve své plnosti a pestrosti.

Během loňského festivalu jsi měl možnost ohlédnout se dvacet let do minulosti. Jaké to pro tebe

rým místem pro život, a sami k tomu svým dílem přispět.

V čem se, podle tebe, za posledních dvacet let, co festival probíhá, město změnilo?

Líbí se mi, jak se postupně daří obnovovat kulturní infrastrukturu města. Rekonstruovalo se kino Dukla a dřívější kino Sokol se proměnilo v DIOD.

V kině Dukla se nám, ve spolupráci s Městem a Krajem, podařilo otevřít celoroční Centrum dokumentárního filmu. Tam může sedm dní v týdnu kdokoli přijít a dozvědět se víc o dokumentárních filmech, pustit si je, či

